

Proslava svetog Ante u Vinovu

Dragica Zeljko

Vinovljani su, misom i procesijom koju je predvodio župnik Čvrljeva fra Ante Jurić Talaja u nedjelju 13. lipnja u crkvi sv. Marka u Vinovu (Župa Čvrljevo u Dalmatinskoj zagori), svečano proslavili blagdan svog nebeskog suzaštitnika sv. Antuna Padovanskoga.

Misno slavlje uveličali su franjevački bogoslovi svojom asistencijom i pjevanjem. Tako je prvo čitanje čitao fra Valentin Radaš, drugo čitanje fra Oliver Marčinković, Molitvu vjernika fra Šimun Suton koji je predmolio i Litanje u procesiji, za orguljama je bio fra Stipe Buljan, a pjevanjem je ravnao fra Richard Kakule Mamamba.

Bogoslovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita svake godine tradicionalno hodočaste u Župu Čvrljevo za blagdan Imena Isusova, a ove godine zbog „korona mjera“ to se odgodilo za blagdan Svetog Antuna Padovanskoga.

Svetoj misi je nazočila i s. Bendikta Gotovac iz Družbe franjevki od Bezgrešne, rodom iz Vinova Gornjeg.

Čovjek je nestrpljiv, susreti i razgovori su kratki, nitko ne želi čekati, nitko više nema vremena.

Fra Ante Jurić Talaja u svojoj propovijedi je, govoreći o problemima i umoru koji danas tišti cijelo čovječanstvo, kazao: "Imajmo vjeru, iako imamo problema, a problema je uvijek bilo i

bit će ih. Ne možemo kazati da ne postoje mladi koji uza sve svoje strepnje i teškoće žele ovaj svijet učiniti ljepšim i boljim i svjedoče to svojom vjerom, a jedni od tih su i ovi naši bogoslovi... Iz naše male vjere rađaju se velika djela, iz malog zrna raste veliko stablo života. Mi katkada želimo odmah uspjeh, ozdravljenje, obraćenje... Kao da smo se u našoj Domovini već umorili od čekanja, katkad smo i zavidni, a katkad nam nije kako bismo mi htjeli pa se pitamo – kada će doći vrijeme pravde, blagostanja i boljeg života..."

Na svetom krštenju Krist je u naše srce i dušu posijao zrno svoje milosti

„Draga braćo i sestre, zrno je posijano. Treba biti strpljiv i imati pouzdanje u Boga, podmetnuti svoja leđa i upitati se: 'Što ja mogu učiniti za svoju obitelj, župnu zajednicu, za svoj hrvatski narod?' Ako nam se ne vrati onako kako bismo mi željeli, nemojmo biti razočarani, jer Bog je taj koji će platiti svakome i za čašu vode koju smo drugima u njegovo ime udijelili. Na svetom krštenju Krist je u naše srce i dušu posijao zrno svoje milosti i iz toga treba izrasti veliko stablo..."

Ispred crkve i u crkvi čuo se žamor djece različitih uzrasta, što je za Vinovu bio izuzetak i prava radost, ali i dobar znak da Vinovljani, iako raseljeni, štiju svoje korijene i pradjedove.

Nakon mise bogoslovi su zajedno sa svojim domaćinom fra Antom Jurićem Talajom posjetili i susjednu Župu Nevest gdje su imali kratko druženje sa župnikom Nevesta fra Milom Marovićem i fra Jozom Jukićem, dekanom Unešićkog dekanata.

I na kraju svoje propovijedi kazao je vjernicima da ne gube ni vjeru ni nadu u Gospodina i da se mole svom suzaštitniku sv. Antunu, svecu siromaha, tješitelju ubogih, prijatelju nesretnih, dobročinitelju prezrenih da od njih odagna sve ono što ne valja, zaključivši propovijed riječima: „Tijelo sv. Ante istrunulo je, ali njegov je jezik sve do dana današnjega ostao neraspadljiv i rumen, a mi se danas upitajmo – kakav je naš jezik?“, poručio je fra Ante Jurić Talaja.

Od ranih jutarnjih sati štovatelji sv. Ante pristizali su u crkvu sv. Marka i to iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Šibenske biskupije kako bi svom zagovorniku kod Boga uputili svoje molitve i zahvale.

Govorio je o žurbi, jednoj od oznaka suvremenog života gdje se sve brzo mijenja i zastari te kako se danas više nema vremena za drugoga, a vremena imamo i napretek, poručio je fra Ante, kazavši: "U tom brzom ritmu života, sve se brzo mijenja, sve brzo zastane i zastari. Čovjek je veoma nestrpljiv. Susreti i razgovori su kratki. Nitko ne želi čekati. Nitko više nema vremena, a vremena ima i napretek. Svi odmah želimo vidjeti rezultate i uspjeh svoga rada i zalaganja. Ljudi rade i brinu se, ali onda, nažalost, slave sebe i često puta ne slave Boga."

Nadalje, naslanjajući svoju propovijed na evanđelje kazao je: "Današnjom prisposobom o gorušičinu zrnu koje je posijano samo od sebe i donosi rod Isus želi nama kršćanima reći: Bog je na djelu. On je onaj koji je dao da sjeme raste. Nemojte misliti da ćete sve vi sami postići i da je sve to vaša zasluga. Poruka gorušičina zrna je kratka, ali je ohrabrujuće i daje nam vjeru u budućnost".

Imajte vjeru, iako imamo problema, a problema je uvijek bilo i bit će ih

"Isusov dolazak na svijet bio je skroman i tih. Primijetilo ga je jedva nekoliko pastira,

drugi su živjeli kao da se ništa nije dogodilo. Crkva, u početku mala zajednica dvanaest apostola, izrasla je snagom Duha Svetoga u veliko stablo čije se grane šire do kraja svijeta i donose silne plodove. Bog je preko sv. Franje davno posijao sjeme iz kojeg je izrastao veliki franjevački red. Danas sam sretan što vam mogu potvrditi da je to istina, jer je ovdje je s nama i brat fra Richard iz Konga. Ta Afrika, krvlju natopljena, ima fratre jednako kao i mi ovdje i u cijelome svijetu. To što je posijao sv. Franjo i danas je veliko bogatstvo jer bez franjevac i franjevki svih ogranaka svijet bi bio mnogo siromašniji..."

Na kraju svete mise bilo je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, a potom je bio blagoslov ljljana, djece i roditelja.